

§ 1. Wierzytelności Zakładu Kredytowego Komunalnego Kraju Śląskiego (Kommunalkreditanstalt des Landes Schlesien) do związków samorządowych na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej oraz wierzytelności Austrjacko-Śląskiego Zakładu Kredytowego Ziemskiego (Oesterreichisch-Schlesische Bodenkreditanstalt), które były lub są zabezpieczone hipoteką na nieruchomościach, znajdujących się na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, przejmuje Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie.

§ 2. Przejęcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego wierzytelności z pożyczek, udzielonych przez Zakład Kredytowy Komunalny Kraju Śląskiego związkom samorządowym na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej oraz wierzytelności Austrjacko-Śląskiego Zakładu Kredytowego, które były lub są zabezpieczone na nieruchomościach, położonych na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, uwidocznione zostanie w zapisach dłużnych przez odpowiednią na nich adnotację Banku Gospodarstwa Krajowego.

Przejęcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego wierzytelności hipotecznych Austrjacko-Śląskiego Zakładu Kredytowego, które są zabezpieczone na nieruchomościach, położonych w Rzeczypospolitej Polskiej, wpisane będzie z urzędu przez właściwe sądy do ksiąg gruntowych.

§ 3. Bank Gospodarstwa Krajowego, uprawniony jest do dochodzenia wszelkich praw, wynikających z wymienionych w paragrafie poprzednim wierzytelności, na zasadzie przepisów prawnych w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązujących.

Wierzytelności powyższe podlegają przerachowaniu na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213), przyczem przy uwidocznieniu w księgach gruntowych przerachowania wierzytelności hipotecznych zastosowany będzie § 49 tego rozporządzenia.

§ 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowy w sprawie spłaty zobowiązań, przejętych w art. 56, 57 i 58 umowy polsko-czeskosłowackiej z dnia 24 kwietnia 1925 r. w sprawach prawnych i finansowych (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 41, poz. 256) względem Śląskiego Zakładu Kredytowego Komunalnego (Slezský Komunální úvevní ústav) i Śląskiego Ziemskiego Zakładu Kredytowego (Slezský Pozemkový úvevní ústav) w Opawie.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

780.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych, Ministra Przemysłu i Handlu, oraz Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 sierpnia 1927 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1893 r. co do egzaminów dla ubiegających się o koncesję na jeden z działów przemysłu budowlanego.

Na zasadzie § 13 ustęp 2 ustawy z dn. 26 grudnia 1893 r. o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu (austr. Dz. u. p. № 193) oraz art. 1 punkt 8 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 7 rozporządzenia b. austr. Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, tudzież wyznań i oświecenia z dnia 27 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 195) otrzymuje następujące brzmienie:

„Do egzaminowania kandydatów ubiegających się o uprawnienia na budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (urmistrzów) ustanowiona będzie komisja w miejscu siedziby urzędu wojewódzkiego.

Komisja ta składa się:

I. dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia na budowniczych — z pięciu członków, a mianowicie:

1) z dwóch urzędników urzędu wojewódzkiego, posiadających wyższe wykształcenie architektoniczno-budowlane, z których jeden jest przewodniczącym;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budowlanego szkoły akademickiej, względnie nauczyciela analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły budowlanej;

3) z profesora szkoły akademickiej lub nauczyciela państwowej średniej szkoły budowlanej, jako specjalisty w dziedzinie konstrukcyj żelazo-betonowych;

4) z budowniczego.

II. Dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia na majstrów murarskich:

1) z urzędnika urzędu wojewódzkiego, posiadającego wyższe wykształcenie architektoniczno-budowlane, jako przewodniczącego;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budowlanego szkoły akademickiej lub nauczyciela analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły budowlanej;

3) z profesora szkoły akademickiej lub nauczyciela średniej szkoły budowlanej, jako specjalisty w dziedzinie konstrukcyj żelazo-betonowych;

4) z budowniczego lub majstra murarskiego posiadającego konsens na zasadzie ustawy z dnia 26 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 193).

III. Dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia na majstrów kamieniarskich, ciesielskich lub studniarskich (urmistrzów):

1) z urzędnika urzędu wojewódzkiego, posiadającego wyższe wykształcenie architektoniczno-budowlane, jako przewodniczącego;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budowlanego szkoły akademickiej lub nauczyciela analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły budowlanej;

3) stosownie do rodzaju przemysłu, będącego przedmiotem zamierzonego uprawnienia, z budowniczego lub z majstra kamieniarskiego albo ciesielskiego, albo studniarskiego (rurmistrza), posiadających konsens na zasadzie ustawy z dnia 26 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 193)."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

781.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 sierpnia 1927 r.

określające w stosunku do niektórych zakładów pracy termin wejścia w życie obowiązku urzędzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt.

Na podstawie ustępu pierwszego art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 538) i stosownie do § 10 rozporządzenia z dnia 11 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 293) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepis, dotyczący utrzymywania żłobków, zawarty w ustępie 2 art. 15 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636), ustęp 3 art. 15 tejże ustawy oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 marca 1927 r. w sprawie urzędzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt w zakładach pracy (Dz. U. R. P. № 32, poz. 293) wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r. w następujących zakładach pracy:

1) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Grodno.

2) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Monasterzyska.

3) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Kraków.

4) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Wodzisław.

5) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Warszawa, ul. Dzielna.

6) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Kościana.

7) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Poznań na Łazarzu.

8) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Poznań, ul. Bukowska.

9) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Łódź.

10) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Starogard.

11) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Winniki.

12) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Radom.

13) W Państwowej Fabryce Karabinów, Warszawa.

14) W Okręgowym Zakładzie Mundurowym, Poznań.

15) W Państwowej Wytwórni Prochu i Materiałów Kruszących, Zagożdżon.

16) W Fabryce Cukrów i Czekolady „Franciszek Fuchs i Synowie” Sp. Akc., Warszawa.

17) W Zakładach Przemysłowych „Karol Machlejd” Sp. Akc., Warszawa.

18) W Fabryce Czekolady „Plutos” Sp. Akc., Warszawa.

19) W Fabryce Zapalek „Płomyk” Sp. Akc. do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce, Warszawa.

20) W Fabryce Firanek, Tiulu i Koronek „Szlenker, Wydźga i Weyer”, Warszawa.

21) W Pralni Parowej p. f. „Asko” Przemysł Bieliźniany, A. Strassman i S-ka, Warszawa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

782.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o utworzeniu dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków sądów rozjemczych w Warszawie, Krakowie i Łodzi.

Na mocy § 38 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. u. p. № 1 z 1888 r.) w brzmieniu, ustalonym art. 22 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413)